— *η κείμενη εντός του εθνικού εδάφους γεωργική και δασική περιουσία απαλλάσσεται λόγω αντικειμένου από τον φόρο μέχρι ορισμένο ποσό και η υπόλοιπη αξία της φορολογείται μόνον κατά 60 %.*

(1) ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2008 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Roby Profumi Srl κατά Comune di Parma

(Υπόθεση C-257/06) (1)

(Άρθρο 28 ΕΚ — Οδηγία 76/768/ΕΟΚ — Προστασία της υγείας — Καλλυντικά προϊόντα — Εισαγωγή — Ανακοίνωση στις αρχές του κράτους εισαγωγής στοιχείων σχετικών με τα καλλυντικά προϊόντα)

(2008/C 64/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Roby Profumi Srl

κατά

Comune di Parma

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ και του άρθρου 7 της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 145), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 151, σ. 32) — Έτοιμα προς πώληση προϊόντα προερχόμενα από τα άλλα κράτη μέλη — Εθνικές διατάξεις που υποχρεώνουν τον εισαγωγέα να κοινοποιεί πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των περιεχόμενων στο προϊόν ουσιών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 7 της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, δεν απαγορεύει εθνική διάταξη η οποία, χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση διαταραχών, υποχρεώνει τον εισαγωγέα καλλυντικών προϊόντων να ανακοινώνει στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια το όνομα ή την εταιρική επωνυμία της επιχειρήσεως, την έδρα της και την έδρα της μονάδας παρασκευής καθώς και τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που χρησιμοποιούνται και των ουσιών που περιέχουν τα εν λόγω προϊόντα.

(1) ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Ιανουαρίου 2008 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Productores de Música de España (Promusicae) κατά Telefónica de España SAU

(Υπόθεση C-275/06) (1)

(Κοινωνία της πληροφορίας — Υποχρεώσεις των παρεχόντων υπηρεσίες — Διατήρηση και γνωστοποίηση ορισμένων δεδομένων κινήσεως — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως — Όρια — Προστασία του απορρήτου των ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Συμβατότητα με την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Δικαίωμα αποτελεσματικής προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας)

(2008/C 64/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil no 5 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Productores de Música de España (Promusicae)

κατά

Telefónica de España SAU

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Mercantil — Ερμηνεία των άρθρων 15, παράγραφος 2, και 18 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178, σ. 1), του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10), και του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45) — Επεξεργασία των δεδομένων τα οποία δημιουργούνται από τις επικοινωνίες που πραγματοποιούνται κατά την παροχή υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας — Υποχρέωση διατηρήσεως και διαθέσεως των εν λόγω δεδομένων εκ μέρους των φορέων εκμεταλλεύσεως δικτύων και παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των φορέων παροχής προσβάσεως σε δίκτυα τηλεπικοινωνιών και των φορέων παροχής υπηρεσιών αποθηκεύσεως δεδομένων — Δεν υπάρχει στο πλαίσιο πολιτικών δικών

Διατακτικό της αποφάσεως

Οι οδηγίες 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), δεν επιβάλλουν στα κράτη μέλη να προβλέπουν, σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, την υποχρέωση γνωστοποιήσεως των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος του δημιουργού στο πλαίσιο αστικής δίκης. Ωστόσο, το κοινοτικό δίκαιο επιτάσσει όπως τα εν λόγω κράτη, κατά τη μεταφορά των οδηγιών αυτών στο εσωτερικό δίκαιο, μεριμνούν ώστε να βασίζονται σε ερμηνεία αυτών που καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της ορθής ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύει η κοινοτική έννομη τάξη. Περαιτέρω, κατά την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς των εν λόγω οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο, οι αρχές και τα δικαστήρια των κρατών μελών οφείλουν όχι μόνο να ερμηνεύουν το εθνικό τους δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο προς τις ίδιες αυτές οδηγίες, αλλά και να μη βασίζονται σε ερμηνεία αυτών που θα μπορούσε να έλθει σε σύγκρουση με τα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα ή με τις λοιπές γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως η αρχή της αναλογικότητας.

([1]) ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk

κατά

Secretary of State for the Home Department

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Court of Appeal — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ/Τουρκίας — Έννοια του εργαζομένου που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Τούρκος υπήκοος που απασχολείται ως aupair και έλαβε προς τούτο άδεια διετούς διαμονής — Τούρκοι υπήκοοι που έχουν άδεια διαμονής προκειμένου να παρακολουθήσουν κύκλο επαγγελματικής κατάρτισης και άδεια εργασίας που τους επιτρέπει να εργάζονται μέχρι 20 ώρες την εβδομάδα κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφαίνεται:

Το γεγονός ότι Τούρκος υπήκοος έλαβε άδεια εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους υπό την ιδιότητα του au pair ή του σπουδαστή δεν μπορεί να του στερήσει την ιδιότητα του «εργαζομένου» και να έχει ως αποτέλεσμα να μη μπορεί να θεωρηθεί ενταγμένος στη «νόμιμη αγορά εργασίας» αυτού του κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να εμποδίσει τον εν λόγω υπήκοο να επικαλεστεί την ως άνω διάταξη για να επιτύχει την ανανέωση της άδειας εργασίας του και την αναγνώριση του συνακόλουθου δικαιώματος παραμονής.

([1]) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2008 (αίτηση του Court of Appeal, Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-294/06) ([1])

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση — Εργαζόμενος ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας — Άδεια εισόδου υπό την ιδιότητα του σπουδαστή ή του απασχολούμενου ως au pair — Συνέπειες για το δικαίωμα παραμονής)

(2008/C 64/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk

κατά

Secretary of State for the Home Department

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Court of Appeal — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ/Τουρκίας — Έννοια του εργαζομένου που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Τούρκος υπήκοος που απασχολείται ως aupair και έλαβε προς τούτο άδεια διετούς διαμονής — Τούρκοι υπήκοοι που έχουν άδεια διαμονής προκειμένου να παρακολουθήσουν κύκλο επαγγελματικής κατάρτισης και άδεια εργασίας που τους επιτρέπει να εργάζονται μέχρι 20 ώρες την εβδομάδα κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφαίνεται:

Το γεγονός ότι Τούρκος υπήκοος έλαβε άδεια εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους υπό την ιδιότητα του au pair ή του σπουδαστή δεν μπορεί να του στερήσει την ιδιότητα του «εργαζομένου» και να έχει ως αποτέλεσμα να μη μπορεί να θεωρηθεί ενταγμένος στη «νόμιμη αγορά εργασίας» αυτού του κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να εμποδίσει τον εν λόγω υπήκοο να επικαλεστεί την ως άνω διάταξη για να επιτύχει την ανανέωση της άδειας εργασίας του και την αναγνώριση του συνακόλουθου δικαιώματος παραμονής.

([1]) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιανουαρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-387/06) ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Τομέας των τηλεπικοινωνιών — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο β', και 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο) — Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση) — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Δίκτυα σταθερής τηλεφωνίας και κινητής τηλεφωνίας — Τερματισμός των κλήσεων — Εισερχόμενες κλήσεις — Περιορισμός των εξουσιών της εθνικής κανονιστικής αρχής)

(2008/C 64/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Huttunen και M. Shotter)